

Τριάντα ενέργειες που μπορούμε να κάνουμε πριν προχωρήσουμε στην επιβολή ποινής.

1. Κοίταξε τον παραβάτη στα μάτια – κάνε τον ανάλογο μορφασμό.
2. Κάνε μια χειρονομία που να στέλνει το μήνυμα «Ηρέμησε, χαλάρωσε,».
3. Πλησίασε και βάλε το χέρι σου πάνω στο βιβλίο του, το τετράδιό του, το περιοδικό που κρατάει,
4. Πλησίασε και δείξε στο βιβλίο του, το τετράδιό του, κλπ, που πρέπει να κοιτάζει, πια ερώτηση να μελετήσει, πιο κενό να συμπληρώσει, κλπ.
5. Κτύπησε με το χέρι σου το στυλό, κλπ το έδρανο που κάθεσαι προκειμένου να προκαλέσεις ευδιάκριτους και σύντομης διάρκειας ήχους.
6. Αναβόσβησε τα φώτα της τάξης ή του προβολικού (αν το χρησιμοποιείς).
7. Ακούμπησέ τον πχ στον ώμο ή στην πλάτη. Προσοχή!! Είναι δυνατόν η χειρονομία αυτή να παρερμηνευθεί.
8. Κάνε νόημα στον διπλανό του, να τον ανακαλέσει στην τάξη.
9. Δείξε με σαφήνεια ποιο είναι το αναμενόμενο ή το προσδοκώμενο να κάνουν, πχ πώς να σταθούν, πώς να συνεργαστούν κλπ.
10. Δείξε τον ανάλογο για το πρόβλημα κανόνα συμπεριφοράς, στην περίπτωση που οι κανόνες έχουν αναρτηθεί στην τάξη.
11. «Κάνε ένα κύκλο» γύρω από τη θέση του μαθητή που κοιμάται, ρεμβάζει ή δεν εργάζεται ή από το θρανίο των μαθητών που συζητούν ερήμην της πορείας του μαθήματος.
12. Κάλεσε ευγενικά και ενέπλεξε το μαθητή που δεν συμμετέχει ή δεν εργάζεται σύμφωνα με τις οδηγίες σου, να σε βοηθήσει στην ολοκλήρωση της δραστηριότητας ή στην παρουσίασή της.

13. Ήρεμα και ευγενικά και σε προσωπικό επίπεδο ζήτησε αυτό θέλεις από τον μαθητή που δεν έχει ενεργοποιηθεί στην επιθυμητή κατεύθυνση.
14. Ζήτησε από τους συμμαθητές να τον συμβουλευθούν, να του υποδείξουν, ... Ζήτησέ το στην τάξη, αλλά θα γίνει στα διαλείμματα ή εκτός μαθήματος.
15. Ατένισέ τον με έντονο βλέμμα
16. Παύση της ομιλίας εκ μέρους σου μέχρι να προσέξουν ή να σταματήσουν την ενόχληση
17. Με νεύμα καθοδήγησε σε ανάλογη συμπεριφορά το μαθητή που ομιλεί, πχ παρουσιάζει την εργασία του, τον εξετάζεις, κ.α.
18. Χρησιμοποίησε σφυρίχτρα, βατραχάκι, ή κάτι άλλο που να παράγει ήχους που θα τραβήξουν την προσοχή τους
19. Αγνόησε την παραβατική συμπεριφορά, αν κρίνεις ότι δεν είναι ενοχλητική για τους υπόλοιπους ή αν ξέρεις, από προηγούμενη εμπειρία, ότι ζητούμενό της είναι διακοπή της διαδικασίας.
20. Επανέλαβε ό,τι έχεις πει σε πιο χαμηλό τόνο ή επανέλαβέ το απευθυνόμενος προσωπικά στον παραβάτη.
21. Πες στον παραβάτη ότι θέλεις να του μιλήσεις προσωπικά και ιδιαιτέρως μετά το μάθημα.
22. Κάνε νεύμα με κίνηση του κεφαλιού σου ενώ τον κοιτάς στα μάτια.
23. Σήκω από τη θέση σου και βημάτισε προς το μέρος του παραβάτη.
24. Δείξε προς το μέρος του.
25. Κάνε κινήσεις με τα χέρια που να δείχνουν επιδοκιμασία ή ότι συγκατανεύεις ή ότι δυσανασχετείς. Χρησιμοποίησε το κώδικα που χρησιμοποιούν οι μαθητές σε ανάλογες περιπτώσεις.
26. Σήκωσε το χέρι σου, ένα σινιάλο που έχεις συμφωνήσει με τους μαθητές σου να σημαίνει ότι θέλεις να ακουστείς, ότι θα δοθούν οδηγίες, ότι είναι η στιγμή για να αρχίσουν να εργάζονται, κ.α.
27. Φώναξε το όνομα του παραβάτη κοιτάζοντας προς το μέρος του, χωρίς να δείχνεις ότι τον απειλείς, αλλά να δείχνεις ότι του υπενθυμίζεις υποσχέσεις που έχει δώσει σχετικά με τη συμπεριφορά του, ότι τον έχεις συγχωρέσεις για άλλα παραπτώματα, ότι η ποινή του είναι υπό αναστολή, κλπ.
28. Πες τους: «Χρειάζομαι τη συνεργασία σας για να γίνει,»
29. Δημόσιος έπαινος σε «περιθωριακό» μαθητή που έχει επανενταχθεί, σε κάποιον που αρχίζει την προσπάθεια, ενώ ο διπλανός του αδιαφορεί ή έχει παραιτηθεί από την προσπάθεια, κλπ. Πρέπει να γίνει με μέτρο γιατί μπορεί να έχει το αντίθετο αποτέλεσμα .
30. Δώσε «κίτρινη κάρτα».
31. Επέβαλε την αρμόζουσα ποινή.

Δεν υπάρχουν προτάσεις ή λύσεις που να είναι αποτελεσματικές σε όλους τους μαθητές, σε όλα τα σχολεία, σε όλες τις τάξεις, κλπ. Προτάσεις που θα πρέπει να τις εφαρμόσουμε καθολικά και με αυστηρότητα. Ας στοχαστούμε πάνω στο λόγο του G. Mialaret: (Εισαγωγή στις Επιστήμες της Αγωγής. 1996, Αθήνα: Τυπωθήτω Σελ. 165)

«...Οι επιστήμες της αγωγής δεν προσφέρουν προκατασκευασμένες λύσεις στα προβλήματα που συναντά καθημερινά ο εκπαιδευτικός. Του προμηθεύουν στοιχεία πληροφόρησης και επιστημονικά αποτελέσματα που θα μπορέσει, κατά τη βούλησή του, ανάλογα με την ακριβή κατάσταση αγωγής στην οποία θα βρεθεί, να τα χρησιμοποιήσει ή όχι, να τα ενσωματώσει ή όχι, στην εκπαιδευτική του πρακτική. Οι επιστήμες της δεν επιβάλλουν, επιτρέπουν, δεν αναπληρώνουν, βοηθούν, δεν δημιουργούν αλλά προτείνουν. Όμως για να μπορούμε να τις επικαλεστούμε απαιτείται μύηση και κατάλληλη προετοιμασία για να τις αντιληφθούμε, να τις κατανοήσουμε, να τις χρησιμοποιήσουμε, και γιατί όχι, να τις εμπλουτίσουμε. Ο εκπαιδευτικός στην καθημερινή του δράση είναι δημιουργός παιδαγωγικής γνώσης. Οι σύγχρονες και μελλοντικές επιστήμες της αγωγής οφείλουν, ολοένα και περισσότερο, να λαμβάνουν υπόψη αυτή την παιδαγωγική γνώση και να την ενσωματώνουν στο σύνολο των αποτελεσμάτων που παίρνουν από άλλες ερευνητικές οδούς...»

